

בתי המשפט

בית משפט השלום בירושלים

1

תפ 000243/96

תפ 1833/97

לפני כב' השופט י' נועם

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים

הנאשימה

נגד

1. רוני בן יצחק בורגנה
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל הורוביץ
2. חגי בן אהוד אקציפר
ע"י ב"כ עו"ד דליה הורוביץ

הנאשמים בת"פ 243/96

3. יעקב בן נפתלי ועקנין

הנאשם בת"פ 1833/97

ע"י ב"כ עו"ד הרצל אברהם

הכרעת דין

הרקע העובדתי והאישום

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

1. בתקופה הרלבנטית לאישום, בשנת 1994, שירתו הנאשמים מס' 1 ו-2 כשוטרים במשמר הגבול (מג"ב) והיו מוצבים בנקודת מג"ב באתר הקראוונים של מושב בית חשמונאי.

הנאשם מס' 1, רוני בורגנה, שימש כאחראי על נקודת מג"ב וכרכז הבטחון השוטף (רב"ש) של אתר הקראוונים, וזאת במסגרת שירות קבע במשטרת ישראל לאחר סיום שירות סדיר במג"ב.

תחת פיקודו של הנאשם מס' 1 שירתו בנקודה כשישה שוטרים מוספים זמניים (שמ"ז), דהיינו - שוטרים שמחמת אי עמידתם במלוא הקריטריונים הנדרשים לשירות במשטרת ישראל מגוייסים באופן זמני למג"ב, וביניהם הנאשם מס' 2 חגי אקציפר ועד התביעה חיים טובה.

הנאשם מס' 3, יעקב ועקנין, הינו חברו של הנאשם מס' 1. הוא תושב מושב עזריה, ושירת בתקופה הרלבנטית כחייל בשירות סדיר בצה"ל.

המתלוננים, האחים מוחמד ומחמוד וחברם חאלד - שלושתם תושבי כפר יאטה שבאיזור חברון - עבדו באותה תקופה באוניברסיטת בן גוריון במושב עזריה, ונהגו לישון מידי ערב במכנה הסמוך לאווייה.

העתק מתעתיק למקור
אליהו אברם עו"ד
מ.ר. 11851

- 1
- 2 .2 ביום 19.10.94 - מועד שבו בוצע הפיגוע באוטובוס בקו 5 ברח' דיזינגוף בתל-אביב - ביקש
- 3 הנאשם מס' 3 מחברו הנאשם מס' 1, לפעול לסילוקם של פועליו של אסרף מהמושב, נוכח הסגר
- 4 שהוטל על איזור יהודה ושומרון בעקבות הפיגוע. הנאשם מס' 3 הודיע לנאשם מס' 1, כי פועליו
- 5 של אסרף שוהים בישראל ללא היתר. פנייתו זו נעשתה על-פי בקשתו של קרוב משפחתו, מאיר
- 6 קרמני, שהוא שכנו של אסרף.
- 7
- 8 חרף העובדה שמושב עזריה נמצא מחוץ לגזרת הפעילות של נקודת מג"ב בבית חשמונאי,
- 9 החליט הנאשם מס' 1 לטפל בתלונת חברו בעניין ישהיית הפועלים במושב עזריה. הוא כינס בשעות
- 10 הערב את פקודיו למשמרת - הנאשם מס' 1 וחיים טובה - ומסר להם תדריך לקראת יציאה למושב
- 11 עזריה לשם איתור פועלים החשודים בשהייה בישראל שלא כדין.
- 12
- 13 בסמוך לשעה 23:00 נסעו שלושת הנאשמים וחיים טובה ברכבו הפרטי של הנאשם מס' 1
- 14 למושב עזריה, שם פגשו בקרמני. בסמוך להגעתם למקום, חזר חיים טובה ברכבו של הנאשם מס'
- 15 1 לאתר הקרוואנים, לאחר שקיבל הודעה במכשיר הקשר כי אשתו התקשרה לטלפון הציבורי
- 16 שבאתר ומבקשת לשוחח עמו בדחיפות.
- 17
- 18 באותה עת, שהה חאלד באוויזה כשומר, ואילו מוחמד ומחמוד ישנו בחדר סמוך, ששימש
- 19 למגורי עובדיו של אסרף. השלושה נלקחו מהמקום, והובלו לדשא בחצר ביתו של קרמני, שם נערך
- 20 חיפוש על גופם. לאחר תום החיפוש הם הוסעו ברכבו של קרמני, מסוג פולקסווגן טרנספורטר,
- 21 לאתר הקרוואנים, והוכנסו לתוך הקרוואן של נקודת מג"ב. על-פי בקשתו של הנאשם מס' 1,
- 22 הוזמנה למקום ניידת סיור של מג"ב מגזרת השפלה. שוטרי הניידת לקחו עמם את שלושת
- 23 המתלוננים, הורידו אותם מהרכב בסמוך לחצות בקרבת מחסום כפר חרבתה באיזור מודיעין,
- 24 והורו להם לחזור לכפרם.
- 25
- 26 .3 בכתב האישום בת"פ 243/96 שהוגש נגד הנאשמים מס' 1 ו-2, ובכתב האישום בת"פ
- 27 1833/97 אשר הוגש כנגד הנאשם מס' 3 - שהדיון בהם אוחד בהסכמת הצדדים - הואשמו שלושת
- 28 הנאשמים בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 בשילוב עם סעיף 382 לחוק העונשין
- 29 (להלן - החוק). הנאשם מס' 1 הואשם בנוסף גם בעבירת הדחה בחקירה לפי סעיף 245 לחוק.
- 30
- 31 על-פי הנטען בפרק העובדות שבכתב האישום, תקפו הנאשמים את המתלוננים בשלבים
- 32 השונים של האירועים, ונהגו כלפיהם באלימות, כדלקמן: בחדר באוויזה - בשעה שהמתלוננים

לפני כב' השופט י' נועם

1 הוערו משנתם בבעיטות ובמכות; בחצר ביתו של קרמני - עת הותקפו שלושת המתלוננים בבעיטות
 2 ובמכות תוך כדי חיפוש שנערך על גופם; בנסיעה ברכבו של קרמני - שבמהלכה הוכו שלושה
 3 באמצעות כלים שהיו ברכב; ובנקודת מג"ב באתר הקרוואנים - שם הוכו שלושת המתלוננים, בין
 4 השאר, באמצעות אלה שהחזיק הנאשם מס' 1, ושניים מהם אף נדקרו באמצעות מזרק.

5
 6 באשר לעבירת ההדחה בחקירה - המיוחסת לנאשם מס' 1 - נטען בכתב האישום, כי הנאשם
 7 מס' 1 הניע את הנאשם מס' 2 ואת חיים טובה למסור הודעות כזב בחקירתם במחלקה לחקירות
 8 שוטרים (מח"ש) באשר לתחילת הארועים, שבה ימנעו מלציין כי המתלוננים נעצרו במושב עזריה,
 9 ויטענו כי הללו עוכבו על-ידם באיזור הכביש שבגזרת האחריות של נקודת מג"ב.

10
 11 4. אקדים ואומר כבר עתה, כי מהתרשמותי ממוכלול הראיות שוכנעתי, מעבר לכל ספק סביר,
 12 כי נגד המתלוננים ננקטה אלימות בכל ארבעת שלבי הארועים - החל משלב הערתם באווזיה
 13 במושב עזריה וכלה בשלב שבו הוכנסו לקרוואן של מג"ב באתר הקרוואנים בבית חשמונאי, וכי
 14 הנאשם מס' 1 נטל חלק פעיל ומרכזי באלימות זו. עם זאת, לא הוכח על-ידי המאשימה, בנטל
 15 המוטל עליה במשפט פלילי, כי הנאשמים מס' 2 ו-3 נטלו חלק במועשי האלימות - בין כמבצעים
 16 עיקריים ובין כמסייעים על-פי דיני השותפות, ומן הדין לזכותם מהעבירה המיוחסת להם בכתב
 17 האישום.

18
 19 אדון להלן בכל אחד מארבעת הארועים האלימים בנפרד, אך תחילה אפנה לסקירת הראיות
 20 בעניין הבדיקות הרפואיות שעברו המתלוננים למחרת הארועים.

הבדיקות הרפואיות

21
 22
 23
 24 5. שלושת המתלוננים עברו בדיקות רפואיות למחרת הארועים.

25
 26 ד"ר אחמד ג'אבור, אורטופד מבית החולים "עליה" בחברון, בדק את מוחמד ומחמוד ביום
 27 20.10.94 במרפאתו בכפר יאטה.

28
 29 הרופא העיד, כי מוחמד טען ש"הוכה על-ידי ישראלים", והתלונן על כאבים בראשו, בגב
 30 בבטן ובאשכיו. הוא הוסיף וציין בעדותו, כי בבדיקתו את מוחמד הבחין בשטפי דם באיזור הגב
 31 התחתון והבטן.

32

לפני כב' השופט י' נועם

1 באשר למחמוד, העיד ד"ר ג'אבור, כי הלה טען בפניו ש"הוכה מאותו בן אדם ברמלה"
 2 ונדקר בגבו במזרק, והתלונן על כאבי ראש וסחרחורות. הרופא ציין בעדותו, כי הבחין בגבו של
 3 מחמוד בסימן של דקירה. הוא לא העיד על ממצאים רפואיים נוספים כלשהם, ואישר כי לא ראה
 4 על גופו של מחמוד סימנים של שטפי דם.

5
 6 בתעודות הרפואיות ת/15 ות/16, שהוגשו בעניינם של מוחמד ומחמוד, רשם ד"ר ג'אבור כי
 7 השניים התלוננו שהותקפו על-ידי "ישראלי", ואולם בעדותו הוא ציין כי נאמר לו "ישראלים"
 8 (בלשון רבים) ומסיבה לא ברורה רשם בתעודות "ישראלי" (בלשון יחיד).

9
 10 יצויין, כי מחמוד, שעל גופו לא נמצאו על-ידי המומחה סימני חבלות, הבהיר בעדותו כי
 11 החבלות שספג היו בעוצמה שלא הותירה סימנים (וכלשונו: "הם נתנו את זה בחוכמה, הם לא
 12 התכוונו להשאיר סימנים").

13
 14 6. חאלד נבדק ביום 20.10.94 על-ידי ד"ר עבדאללה חדרה במרפאתו בכפר יאטה. ד"ר חדרה
 15 העיד, כי חאלד טען שהוכה "על-ידי אדם אחר" - כפי שרשם בתעודה הרפואית ת/17, והתלונן על
 16 כאבי ראש, סחרחורות, כאבי גב והתכווצויות בשריר הגב. לדברי הרופא, לא נמצאו סימני חבלות
 17 על גופו של חאלד, ואף חאלד עצמו העיד, כי המכות שספג לא הותירו סימנים כלשהם.

התקיפה באוויזה

18
 19
 20
 21 7. תחילה אדון בארועים שהתרחשו בחדר המגורים שבו לנו המתלוננים ליד האוויזה.

22
 23 על התקיפה בחדר המגורים, מסר מוחמד עדות לקונית ביותר תוך שימוש בלשון רבים -
 24 "היכו אותנו". כל שאמר מוחמד בעדותו בחקירה הראשית בעניין התקיפה בחדר היה: "העירו
 25 אותנו, התחילו להפחיד אותנו, היכו אותנו והוציאו אותנו החוצה" (עמ' 30 ש' 7); וכשנשאל "איך
 26 (היכו אתכם)", השיב: "מכות בידיים, אגרופים ובעיטות ברגליים" (עמ' 30 ש' 13). הוא הוסיף
 27 וציין, כי לאחר שהוצא מהחדר והשמייע הערה, איים עליו אחד מאנשי מג"ב בנשק, ואמר לו: "אם
 28 תדבר עוד מילה, אהרוג אותך" (עמ' 30 ש' 9). בעדותו הכללית והלקונית האמורה בדבר הארוע
 29 באוויזה, לא ציין העד כמה אנשים נכנסו לחדר החשוק, וכמה אנשים נטלו חלק בתקיפה הפיזית
 30 באותו שלב, וב"כ המאשימה לא הפנתה אליו שאלות כלשהן בעניין זה. העד הוסיף וציין, כי לאחר
 31 היציאה מהחדר בעת הגיעו לחצר ביתו של קרמני הבחין כי כל אנשי מג"ב שהובילו אותם לבשו
 32 מכנסיים של מג"ב וחולצה לבנה (עמ' 38).

- 1
- 2 8. גם מחמוד, כמו אחיו מוחמד, מסר עדות לקונית על התקיפה באווזיה תוך שימוש בלשון
- 3 רבים בהתייחסו למי שנקט נגדו ונגד אחיו באלימות. וכך העיד מחמוד בחקירה הראשית על
- 4 התקיפה בשלב הנדון: "התעוררנו מהרעש... הם עשו מהומה ורעש כשהם נכנסו. אמרו 'אנחנו
- 5 מג"ב', כמובן שהתעוררנו. בלי שום התראה התחילו להרביץ לנו, לתת לנו מכות. אני הייתי בלבוש
- 6 של שינה, לא נתנו לנו להחליף בגדים. אחרי קושי מסויים יצאנו מהדלת" (עמ' 41 ש' 20-21). כאשר
- 7 התבקש העד, בהמשך החקירה הראשית, לפרט מהי האלימות שנקטה בחדר, השיב: "בעיטות
- 8 ברגליים כשהסירו את שמיכות השינה, זה לא בצורה רגילה אלא בחזקה, זה מה שקרה" (עמ' 43
- 9 ש' 12). הוא לא נשאל על-ידי ב"כ המאשימה, וממילא לא ציין, כמה אנשים נכנסו לחדר ומי מהם
- 10 בעט ברגליו או ברגלי אחיו בעת שהעירו אותם.
- 11
- 12 יצוין, כי החוקרים נמנעו מעריכת מסדר זיהוי למתלוננים על-מנת שהללו ינסו לזהות מי
- 13 מהמשתתפים בארוע נטל חלק בתקיפה האלימה. הם רק הציגו למחמוד, במהלך חקירתו במח"ש
- 14 את חיים טובה ואת הנאשם מס' 2, ושאלו אותו למעורבות כל אחד מהשניים בארועים. הוא ציין
- 15 בעדותו, כי חיים טובה נכח בארועים רק באתר הקרוואנים, ולא נטל חלק במעשי האלימות.
- 16 כשנשאל מחמוד בעדותו מה עשה הנאשם מס' 2, השיב: "הוא השתתף עם האחרים לתת מכות",
- 17 אך טען כי אינו זוכר באיזה שלב זה היה, והאם הלה היה מבין אלו שהעירו אותו באווזיה. מחמוד
- 18 הוסיף והעיד, כי הוא זוכר אותו רק מהארועים בקרוואן (עמ' 44). עוד יצוין, שמחמוד מסר
- 19 בהודעתו ובעדותו כי מי שלקחו אותו ואת מוחמד וחאלד - לבשו מכנסיים בצבע חאקי וחולצות
- 20 לבנות, וכשנשאל אם כולם היו לבושים כך - השיב כי הוא מתקשה לזכור את פרטי הביגוד (עמ'
- 21 50).
- 22
- 23 9. חאלד, ששהה מחוץ לחדר בעת שהגיעו הנאשמים למושב, העיד כי הבחין במספר אנשים
- 24 שהתקרבו לעברו, וציין כי אחד מהם תפס בשערותיו וביקש ממנו להוציא את חבריו מהחדר.
- 25 כשהתייחס העד לשלב הנדון, הוא לא ציין כי ננקטה במהלכו אלימות כלשהי, זולת תפיסתו
- 26 בשערותיו לפני הכניסה לחדר, ואיום שהושמע על-ידי אחד מהשלושה. כל שהעיד על הארועים
- 27 בחדר היה: "הלכנו לחדר אצל מחמוד ומוחמד, הם העירו אותם ואח"כ אמר להם מחמוד 'אתם
- 28 לא אנשי משטרה', והוא אמר לו 'או שתתוק או שאני ארביץ לכם', הם הוציאו אותנו לדשא ביתו
- 29 של קרמני". (עמ' 50 עד עמ' 51 ש' 1). כאשר נדרש העד בהמשך חקירתו הראשית לתאר כיצד
- 30 העירו אנשי מג"ב את מוחמד ומחמוד, השיב: "הם היו שניים, למה שהשלישי כל הזמן תפס אותי
- 31 בשערות". (עמ' 51 ש' 28). כאשר לתיאור השלושה, מסר העד בחקירתו הראשית, כי האחד היה
- 32 גבוה ולבש מכנסיים צבאיות, השני היה בגובה 1.60 מ' לערך ולבש בגדים אזרחיים, והשלישי

1 "קצת שמן" ולבש מכנסי צבא. בחקירתו החוזרת ציין העד, כי כל השלושה שהגיעו לאווזיה לבשו
2 מכנסיים בצבע ירוק וחולצות לבנות.
3
4 10. הנאשם מס' 1 העיד, כי נסע עם הנאשמים מס' 2 ו-3 למושב עזריה, בעקבות תלונת קרמני
5 על שהייתם של פועלים במושב שלא כדן. לדבריו, פגש בשומר האווזיה - שאין חולק כי מדובר
6 בחאלד - ומשאישר הלה בפניו כי אין לו היתר לישהייה בישראל, הודיע לו שהוא מעוכב לחקירה.
7 הנאשם מס' 1 הוסיף והעיד, כי ניגש עם השומר ועם הנאשם מס' 2 לכיוון החדר שבו ישנו יתר
8 העובדים. הוא טען, כי אינו זוכר אם נכנס לתוך החדר לבדו או יחד עם הנאשם מס' 2, אך אישר כי
9 הוא היה זה שהעיר את הפועלים ועיכב אותם לחקירה לאחר שהוברר שאין להם ההיתרים
10 לשהייה בישראל, אם כי טען שרק נגע בהם בידיו. וכך העיד בחקירתו הראשית בעניין השלב
11 הנדון: "היה חושך... נכנסתי לתוך החדר, אם אני לא טועה גם חגי (הנאשם מס' 2) נכנס איתי, אני
12 לא זוכר בדיוק, אני זוכר שאני נכנסתי לחדר, אני לא זוכר אם נכנס איתי מישהו נוסף או לא.
13 נכנסתי והערתי את שני בני המיעוטים, תוך כדי הזזתם עם היד. הם קמו". (עמ' 58 ש' 23-26).
14 יצויין, כי בהודעתו במח"ש אמר הנאשם מס' 1, במענה לשאלה האם היכה את המתלוננים ובעט
15 בהם בעת שהעיר אותם משנתם, כדלקמן: "לא נתתי בעיטות או מכות. נתתי להם, הזזתי אותם
16 על-ידי דחיפה קלה עם רגלי ועם הידיים. הזזתי אותם וצעקתי להם לקום" (ת/בב). בחקירתו
17 הנגדית טען הנאשם מס' 1, כי על-פי זכרונו רק הזיז את המתלוננים בידו, וכשהופנה לגירסה
18 השונה שמסר בהודעתו במשטרה, הגיב: "יכול להיות, זאת אומרת שדחפתי אותם עם הרגליים,
19 אבל אני לא זוכר, לפי מה שאני זוכר הזזתי אותם עם הרגליים" (עמ' 67 ש' 10). כאשר נשאל
20 הנאשם מס' 1 על-ידי ב"כ הנאשם מס' 2, האם מי שנכנס עמו לאווזיה היה הנאשם מס' 3 ולא
21 הנאשם מס' 2, השיב: "הארוע הזה היה כל כך מוזמן, אני לא זוכר שקובי (הנאשם מס' 3) היה. אני
22 יודע שהיה איתי חגי, חוץ מזה אני מכיר לא זוכר" (עמ' 61 ש' 10).
23
24 11. הנאשם מס' 2 העיד, כי הגיע יחד עם הנאשמים מס' 1 ו-3 לאיזור האווזיה, אך הוא עצמו
25 התעכב ליד פועל תאילנדי שנמצא במקום, והנאשמים מס' 1 ו-3 המשיכו בדרכם לכיוון החדר שבו
26 ישנו המתלוננים. לדבריו, לאחר שאותרו שני המתלוננים קרא לו הנאשם מס' 1, והוא נעמד בפתח
27 החדר בעת שהשניים התלבשו, ולא נכנס כלל לתוכו. הוא הסביר את נוכחותו במקום כפעולת
28 אבטחה - למניעת הימלטות החשודים. יצויין, שבהודעתו במשטרה ת/בב 5 אישר הנאשם מס' 2 כי
29 נכנס לתוך החדר, וטען כי בעת שהגיע למקום ראה את שני המתלוננים מתלבשים. בעדותו, עמד
30 הנאשם מס' 1 על כך שרק ניצב בפתח החדר, וטען כי הרייזוס בהודעה, בדבר כניסתו לחדר, מקורו
31 באי הבנה של החוקר שגבה את הודעתו. עוד טען הנאשם מס' 2 - בהתייחסו לתיאור הבגדים

- 1 שנמסר על-ידי המתלוננים - כי הוא עצמו לבש מדי מג"ב מלאים ולא היתה על גופו חולצה לבנה
- 2 בשום שלב של הארוע.
- 3
- 4 12. הנאשם מס' 3 מסר בעדותו, כי הוא והנאשמים מס' 1 ו-2 הגיעו לאיזור האווזיה ומגורי
- 5 העובדים. לדבריו, בשלב ראשון פנה הנאשם מס' 2 לכיוון האווזיה הואיל והבחין בדמות
- 6 שהתהלכה במקום, ואילו הוא והנאשם מס' 1 הלכו לכיוון החדר ששימש למגורי העובדים. הוא
- 7 הוסיף וציין, כי בדרכו יחד עם הנאשם מס' 1 לכיוון החזר נתקלו באחד מהעובדים, אשר תחקר
- 8 על-ידי הנאשם מס' 1 ומסר ששני חבריו לנים בחדר. הנאשם מס' 3 טען בעדותו, כי לחדר נכנסו רק
- 9 הנאשם מס' 1 והעובד, על-מנת להעיר את יתר העובדים; כי הוא עצמו לא נכנס לחדר, אלא שהה
- 10 מחוצה לו; וכי גם הנאשם מס' 2 - שהגיע למקום בסמוך לאחר מכן - לא נכנס לחדר, אלא רק עמד
- 11 בפתחו כמאבטח, על-מנת שיוכל להגיב אם יותקף הנאשם מס' 1 על-ידי מי מהמתלוננים. עוד טען
- 12 הנאשם מס' 3 בעדותו, כי במהלך כל הארוע לא היה במדי צה"ל ולבש מכנסי ג'ינס וחולצה כהה.
- 13
- 14 13. ומכאן, להכרעה במחלוקת בעניין הארועים שהתרחשו בשלב הנדון באווזיה.
- 15
- 16 התרשמתי מעדויותיהם של מוחמד ומחמוד, כי השניים הוערו משנתם אגב נקיטת אלימות
- 17 כלפיהם, שהתבטאה בדחיפות בידיים ובבעיטות ברגליים. עדויותיהם בעניין זה תמכו האחת
- 18 בשנייה. תלונות השניים אף זכו לתימוכין בהודאתו של הנאשם מס' 1 בחקירתו במח"ש ובעדותו,
- 19 כי העיר את הפועלים שישנו בחדר, הן בדחיפות בידיו והן באמצעות רגליו.
- 20
- 21 עם זאת, לא הוכח כי תקיפת שני המתלוננים באותו מעמד בוצעה על-ידי נאשמים נוספים
- 22 פרט לנאשם מס' 1. כאמור, שני המתלוננים, שחשו בדחיפות ובבעיטות עת התעוררו משנתם,
- 23 הסתפקו באמירה לקונית כי הוכו אגב הערתם, מבלי שצינו, ומבלי שנדרשו לפרט, כמה אנשים
- 24 נכנסו לחדר וכמה מהם הפעילו נגדם כוח פיזי.
- 25
- 26 בהתחשב בעובדה שבשלב זה היה החדר חשוך, ובכך שהנאשם מס' 1 הודה כי הוא היה זה
- 27 שהעיר את השניים אגב שימוש בידיו וברגליו - אין כל בסיס למסקנה כי מי מהנאשמים האחרים
- 28 נטל חלק בתקיפה הנטענת.
- 29
- 30 לא ניתן לשלול את גירסת הנאשם מס' 2, לפיה התעכב ליד פועל תאילנדי שנמצא באיזור
- 31 והגיע לחדר בשלב מאוחר יותר - כעת שהמתלוננים התלבשו, דהיינו - לאחר התקיפה. זאת ועוד:
- 32 גירסתו של הנאשם מס' 2 נתמכת הן בגירסת הנאשם מס' 3 - שאישר כי הנאשם מס' 2 פנה

בתי המשפט

בית משפט השלום בירושלים

8

תפ 000243/96

תפ 1833/97

לפני כב' השופט י' נועם

1 בתחילה לאווזיה ולא הגיע בשלב הראשון לאיזור החדר, הן בעדותו של חאלד - אשר ציין כי
2 בהגיעו לחדר ראה את שני חבריו מתלבשים ובשלב זה לא ננקטה נגדם אלימות, והן בעובדה
3 שמחמוד, אשר הצביע במהלך החקירה על הנאשם מס' 2 כנמי שנכח בזירת האירועים, לא זכר אם
4 הלה היה מבין אלו שנכנסו לחדר והעירו אותו משנתו.
5
6 בנסיבות שצויינו לעיל, לא ניתן לשלול את גירסתו של הנאשם מס' 3, לפיה שהה מחוץ
7 לחדר, מנה גם שהלה לא זוהה על-ידי המתלוננים כנמי שנטל חלק באלימות בשלב זה.
8
9 לא ניתן גם לקבוע, מי מהנאשמים מושך בשערותיו של חאלד מחוץ לחדר, נוכח הימנעות
10 החוקרים מעריכת מסדר זיהוי לכל החשודים; ובנסיבות שצויינו לעיל, אף לא ניתן להגיע למסקנה
11 האם המשיכה בשערו של חאלד על-ידי אחד מהנאשמים נעשתה בנוכחות יתר הנאשמים.
12
13 אשר על כן, לא הוכח כי הנאשמים מס' 2 ו-3 נטלו חלק בתקיפה בתוך החדר כמבצעים
14 בצוותא - כטענת המאשימה.
15
16 המאשימה גם לא הניחה תשתית לביסוס טענתה החלופית, להטלת אחריות על הנאשמים
17 מס' 2 ו-3 למעשים שבוצעו על-ידי הנאשם מס' 1 - כמוסייעים, על-יסוד דיני השותפות - לפי סעיף
18 26(4) לחוק העונשין, כנוסחו לפני תיקון מס' 39. לא הוכח, כאמור, כי הנאשמים מס' 2 ו-3 נכחו
19 בעת התקיפה בחדר וכי הללו היו מודעים לאלימות שנקטה על-ידי הנאשם מס' 1, וממילא לא
20 הוכח שנוכחותם של השניים באיזור האווזיה נועדה להבטיח את ביצועה של התקיפה ולהרתיע את
21 המתלוננים מפני הבעת התנגדות למעשים. עוד אעיר, כי לא הוכחו אף התנאים להטלת אחריות על
22 הנאשמים מס' 2 ו-3 למעשיו של הנאשם מס' 1 לפי סעיף 28 לחוק העונשין, כנוסחו לפני תיקון מס'
23 39; וזאת ציינתי למעלה מן הצורך - הואיל והמאשימה לא טענה בסיכומיה, אף לא לחלופין,
24 להטלת אחריות מכוח סעיף זה.
25
26 גם אם חרגו הנאשמים מס' 1 ו-2 בכ-300 מטרים מתחום גזרת פעילותם (טווח החריגה
27 שהעיד עליו הנאשם מס' 1 ושלא הובאה בעניינו עדות אחרת), היה בסמכותם לעכב חשודים
28 בשהייה בישראל שלא כדין; ועל כן, שהייתו של הנאשם מס' 2 כשלעצמה בזירה - בשעה שלא היה
29 מודע לאלימות שנקט בה הנאשם מס' 1 בתוך החדר - אינה מטילה עליו אחריות למעשים של
30 מפקדו, בין לפי סעיף 26 ובין לפי סעיף 28 לחוק כנוסחם לפני תיקון מס' 39. בנסיבות האמורות,
31 התלוותו של הנאשם מס' 3 לנאשם מס' 1, מבלי שהוכח כי היה מודע לאלימות האמורה, אינה
32 מטילה עליו אחריות בפלילים על-יסוד הוראות שני הסעיפים האמורים.

1 בשולי הדיון בעניין הארועים באוויזיה אעיר, כי אין עוד צורך להכריע במחלוקת בשאלת
2 הבגדים שלבשו הנאיזמים. שניים מהמתלוננים ציינו, כאמור, כי למיטב זכרונם לבשו שלושת
3 האנשים שהגיעו למושב ולקחו אותם ברכב - מכנסי חאקי של מג"ב וחולצות לבנות. מנגד, טען
4 הנאשם מס' 2 כי לבש מדי מג"ב מלאים, והנאשם מס' 3 גרס כי לבש מכנסי ג'ינס וחולצה כהה.
5 איני נדרש להכריע בשאלת הלבוש, שכן הנאשמים אינם חולקים על כך שהם היו השלושה שהגיעו
6 לאוויזיה, ונסעו לאחר מכן עם המתלוננים ברכבו של קרמני לנקודת מג"ב באתר הקרוואנים.

8
9 סיכומם של דברים בעניין התקיפה באוויזיה: המאשימה הרימה הנטל להוכחת טענתה, כי
10 הנאשם מס' 1 תקף את מוחמד ומחמוד. עת העירם משנתם בדחיפות ובבעיטות; אך לא הוכח, כי
11 הנאשמים מס' 2 ו-3 נטלו חלק בתקיפה בשלב זה של הארוע כמבצעים בצוותא או כי היו אחראים
12 למעשיו של הנאשם מס' 1 מכוח דיני השותפות.

הארועים בחצר ביתו של קרמני

13
14
15
16 14. עתה נפנה להתרחשויות בחצר ביתו של קרמני, לשם הועברו המתלוננים מהאוויזיה.

17
18 בעדותו בחקירה הראשית התייחס מוחמד לארועים בחצר ביתו של קרמני במישפט קצר
19 אחד בלבד, וכל שהעיד בעניין שלב זה של הארועים היה כדלקמן: "לקחו אותנו ליסכן ישלנו על
20 קדשא. קרמני היה נמצא במקום, הם נתנו מכות למחמוד, קיללו אותנו גם" (עמ' 30 ש' 15). ב"כ
21 המאשימה הסתפקה באמירה כללית זו - "הם נתנו מכות למחמוד" - ולא הפנתה לעד כל שאלה
22 נוספת על-מנת לברר כיצד הוכה אחיו, ועל-ידי כמה אנשים - אחד או יותר.

23
24 בחקירתו הנגדית על-ידי ב"כ הנאשם מס' 3 טען מוחמד - בשונה מגירסתו בחקירה הראשית
25 - כי אף הוא עצמו הוכה בחצר ביתו של קרמני (עמ' 38 ש' 28). גם לאחר שהוצגה למוחמד הודעתו
26 במח"ש, שבה ציין "ליד הבית של קרמני לי לא הרביצו", עמד העד על גירסתו לפיה הוכה בחצר
27 ביתו של קרמני. כאשר הופנה העד פעם נוספת להודעתו במישטרה, שבה ניסר כאמור כי לא הוכה
28 בחצר, הגיב: "לא זוכר, אבל כשהעלו אותנו לרכב קיבלתי מכות" (עמ' 39 ש' 3). בהמשך חקירתו
29 הנגדית על-ידי ב"כ הנאשם מס' 3, אישר מוחמד, על יסוד רענון זכרונו מהודעתו במישטרה, כי
30 בחצר של קרמני, שהיתה מוארת, הבחין בכך שמי שעצרו אותם לבשו מכנסיים בצבע חאקי
31 וחולצות לבנות, וכי אחד מהם - שתואר על-ידו כ"אדם גבוה" - היה זה שהיכה את אחיו (עמ' 39
32 ש' 4-8).

1

15. מחמוד - שעל-פי גירסתו של אחיו מוחמד היה היחידי שהוכה בחצר של קרמני - מסר בעניין התקיפה הנטענת בשלב הנדון עדות לקונית וכללית, בלשון רבים, שהסתכמה במשפט אחד בלבד: "הם אמרו לנו לשבת שם על הדשא ליד הבית, הרימו לנו את הידיים על העורף והתחילו לתת לנו מכות על הבטן" (עמ' 41 ש' 23). הוא לא נתבקש על-ידי ב"כ המאשימה לציין, וממילא לא מסר, פרטים נוספים כלשהם בעניין התקיפה הנטענת, כמו למשל - מה היה חלקו של כל אחד מהנאשמים באלימות שננקטה כלפיו.

8

16. גם חאלד מסר בעדותו על הארועים בחצר ביתו של קרמני גירסה כללית - בלשון רבים - שהסתכמה במשפט אחד קצר: "הוציאו את שלושתנו לדשא של ביתו של קרמני, הם ציוו עלינו לשים את הידיים על העורף ולשבת והתחילו להרביץ לנו, לתת לנו מכות, העלו אותנו אחר כך לרכב" (עמ' 51 ש' 1). לשאלה היחידה שנשאל העד על-ידי ב"כ המאשימה בעניין הארועים בדשא "כמה אנשים הרביצו לכם?", השיב: "למיטב זכרוני שלושה" (עמ' 52 ש' 2). הוא לא נשאל על-ידי ב"כ המאשימה - וממילא לא ציין - מי משלושת העובדים הוכה, כאשר היה מקום להפנות שאלה כאמור, על רקע עדותו של מוחמד לפיה בדשא של קרמני ננקטה אלימות רק כלפי אחיו מחמוד.

16

17. הנאשם מס' 1 העיד, כי הוא היה היחידי שבא במגע עם המתלוננים בחצר ביתו של קרמני, בעת שערך חיפוש על גופם, וכי הנאשם מס' 2 עמד באותה עת בצד כמאבטח. וכה העיד על מעשיו בשלב הנדון:

"יצאנו מהחדר והולכתי אותם לכיוון החצר של קרמני... כשהגענו לדשא ביקשתי מחגי (הנאשם מס' 2) שיאבטח אותי שאני אערוך בדיקה על כל בן מיעוטים. הובלתי אחד אחד מבני המיעוטים לאיזור שהיה בו קיר וביקשתי ממנו לשים ידיים על הקיר ולפסק את הרגליים על-מנת שאוכל לערוך עליו חיפוש... ערכתי על כל שלושת בני המיעוטים חיפוש ולא מצאתי עליהם דבר" (עמ' 59 ש' 4-19).

26

בחקירה הנגדית נמנעה ב"כ המאשימה מלהפנות לנאשם מס' 1 שאלות בדבר גירסאותיהם של המתלוננים על הארוע בחצר ביתו של קרמני, והסתפקה בשאלה כיצד הוא מסביר את גירסתו של הנאשם מס' 2. לשאלתה: "מדוע אומר נאשם מס' 2 שאתה נתת להם מכות קלות ברגליים על-מנת שיפתחו את הרגליים, לבנה להכאיב להם?" השיב הנאשם מס' 1:

"מכות קטנות ברגליים זה לא אומר שאני הכאבתי להם. אני פיסקתי להם את הרגליים, ביקשתי מהם לפסק את הרגליים כדי שאוכל לבדוק אותם אחד אחד, והם כנראה לא הבינו. אני הדרכת את אותם עם הרגל. נגעתי ברגלם והזזתי את רגלם לפיסוק". (עמ' 66 ש' 18-20).

35

18. הנאשם מס' 2 ציין בעדותו, כי בחצר ביתו של קרמני בוצע החיפוש על גופם של המתלוננים על-ידי הנאשם מס' 1, וכי הוא עצמו עמד בצד כמאבטח, כאשר הנאשם מס' 3 ניצב בקרבתו (עמ' 70). לדבריו, לא הבחין באלימות שנקט בה הנאשם מס' 1 פרט להזזת רגליים. בעניין זה ציין הנאשם מס' 2 בהודעתו במשטרה ת/5: "אולי פיסק להם את הרגליים, מכה קטנה כזאת לפתוח את הרגליים"; וכאשר נשאל הלה בחקירתו הנגדית - מה זו "מכה קטנה" - השיב: "למשל, שהם עומדים רוני (הנאשם מס' 1) הכניס רגל בין הרגליים של הפועלים והזיז את הרגליים ימינה ושמאלה".
19. הנאשם מס' 3 העיד בעניין שלב הארועים הנדון, כי נכח בחצר בעת תחילת החיפוש שערך הנאשם מס' 1 על גופם של המתלוננים, אך במהלך החיפוש עזב המקום וניגש לקרמני, על-מנת לברר אם הלה יוכל להסיעם ברכבו לאתר הקרוואנים (עמ' 77 ש' 12).
20. ועתה, להערכת הראיות ולקביעת המסקנות בעניין שלב הארועים הנדון בחצר ביתו של קרמני.
- התרשמתי מעדויותיהם של מחמוד וחאלד, כי ננקטה נגדם אלימות במהלך החיפוש שנערך על גופם בחצר ביתו של קרמני. עדויות השניים תמכו זו בזו, ונמצאו להן תימוכין גם בעדויותיהם של הנאשמים מס' 1 ו-2, לפיהן היכה הנאשם מס' 1 ברגליו את רגלי המתלוננים במהלך החיפוש. חיזוק לגירסה המפלילה ניתן למצוא בהתנהגותו של הנאשם מס' 1 לאחר הארועים, עת נמנע מלדווח למפקדיו על ביצוע המעצר במושב, ובחר למסור גירסה כוזבת בחקירתו במח"ש - תוך הדחת פקודיו למסור גירסה דומה - שבה לא ציין את נסיבות המעצר והחיפוש.
- יחד עם זאת, נוכח עדותם הכללית של המתלוננים - "התחילו לתת לנו מכות" - מבלי לפרט מה עשה כל אחד מהמעורבים כלפי מי מהמתלוננים, לא ניתן לסמוך על עדותם ממצא מפליל כנגד הנאשמים מס' 2 ו-3, אשר לא הודו בנטילת חלק בעריכת החיפוש; ובפרט כשהמתלוננים ערבו - בעניין כל הארועים - בין לשון רבים ליחיד, הן בעדותם והן בדברים שהשמיעו באוזני הרופאים על נסיבות תקיפתם.
- בנסיבות אלו, הוכח להנחת דעתי, מעבר לספק סביר, כי הנאשם מס' 1 - אשר ערך את החיפוש על גופם של שלושת המתלוננים בחצר ביתו של קרמני - היכה את מחמוד וחאלד במהלך החיפוש; אך לא הוכח כי הנאשמים מס' 2 ו-3 הרימו יד על מי מהמתלוננים בשלב זה.

1 עמידתו של הנאשם מס' 2 באיזור החצר כמאבטח, במסגרת התפקיד שהוטל עליו על-ידי
 2 מפקדו לאחר מעצרו של המתלוננים, לא מוקימה נגדו אחריות בפלילים לתקיפה שביצע מפקדו
 3 במהלך החיפוש - לא כמבצע עיקרי ולא כמסייע על-פי דיני השותפות, שכן הוא לא היה אמור
 4 לצפות לכך שמפקדו יתן למי מהמתלוננים מכה אגב החיפוש שערך על גופם לקראת הובלתם ברכב
 5 לנקודת מג"ב.

6
 7 גם על הנאשם מס' 3 לא מוטלת אחריות כלשהי לפי דיני השותפות למעשיו של הנאשם מס'
 8 1 בעת עריכת החיפוש, הואיל ולא ניתן לשלול את גירסתו, כי פנה לשוחח עם קרמני במהלך
 9 החיפוש ולא הבחין על כן באלימות שנקטה כנגד מי מהמתלוננים.

10
 11 אשר על כן, הוכח מעבר לספק סביר, כי בחצר ביתו של קרמני היכה הנאשם מס' 1 את
 12 מחמוד וחאלד במהלך החיפוש שערך על גופם; אך המאשימה לא הרימה הנטל להוכחת אחריותם
 13 של הנאשמים מס' 2 ו-3 לתקיפה זו.

הנסיעה ברכבו של קרמני מהמושב לנקודת מג"ב

14
 15
 16
 17 21. ומכאן, לדיון במעשיהם של הנאשמים במהלך הנסיעה מהמושב לנקודת מג"ב.

18
 19 על התקיפה הנטענת במהלך הנסיעה ברכב הטרנספורטר של קרמני ממושב עזריה לאתר
 20 הקרוואנים, מסרו שלושת המתלוננים בחקירתם הראשית - כדרכם בעניין תיאור הארועים
 21 באוויזיה ובחצר ביתו של קרמני - גירסה לקונית בת משפט אחד.

22
 23 מוחמד התייחס בעדותו בחקירה הראשית לארועים בשלב זה של הנסיעה במשפט קצר, שבו
 24 ייחס את המעשים והדיבורים לכל הנאשמים, בהשתמשו בלשון רבים: "היו חתיכות ברזל,
 25 פטישים בתוך הרכב. התחילו להכות אותנו בפטישים על הרגליים שלנו. כשהתקרבו לבית של
 26 הבוס שלנו יוסף אסרף, אמרתי להם: 'תחכו, הנה ביתו של הבוס שלנו, תנו לי לדבר איתו'; אמרו
 27 לי: 'מי שהלשין עליכם זה יוסף אסרף'". (עמ' 20 ש' 22).

28
 29 כאשר נשאל מוחמד בחקירתו הנגדית על-ידי ב"כ הנאשם מס' 1 - כמה אנשים ביצעו את
 30 התקיפה בתוך הרכב - השיב: "לא זוכר, שלושה או ארבעה" (עמ' 34 ש' 28). בהמשך החקירה,
 31 כאשר נשאל מוחמד על-ידי ב"כ הנאשם מס' 1 "באמצעות כמה פטישים היכו אותך, האם זה היה

- 1 יותר מאחד, או שניים", השיב - כשהוא מערב לשון יחיד ברבים - "היכו אותי בפטיש שהיה להם
2 ביד" (עמ' 36 ש' 16).
- 3
- 4 22. גם מחמוד התייחס לתקיפה במהלך הנסיעה ברכב במשפט אחד קצר בלבד. כל שהעיד
5 בעניין האלימות הנטענת בשלב הנסיעה היה: "העלו אותנו לפוקסוואגן הלבן של קרמני. בתוך
6 הרכב היו כלי עבודה מברזל, התחילו להכות אותנו על הברכיים. הרכב נסע מהמושב" (עמ' 41 ש'
7 28). הוא הוסיף וציין, כי במהלך הנסיעה ביקש אחיו מוחמד שיאפשרו לו לשוחח עם מעבידו
8 אסרף, ואחד מהנאשמים הגיב ואמר "שהמעצר בוצע לבקשתו של אסרף. למרות שעדותו בעניין
9 התקיפה הנטענת במהלך הנסיעה התמצתה במילים "התחילו להכות אותנו על הברכיים", הוא לא
10 נתבקש על-ידי ב"כ המאשימה להבהיר ולפרט מה היה חלקו של כל אחד מהמעורבים בתקיפה.
11
- 12 23. כשנדרש חאלד להתייחס לארועים ברכב, הוא מסר גירסה קצרה בת שני משפטים בלבד,
13 שבה ציין כי האלימות ברכב ננקטה רק על-ידי אחד משלושת שוטרי מג"ב: "העלו אותנו אח"כ
14 לרכב פולקסוואגן, ישבנו זה ליד זה שלושתינו, אחד מהם נטל פטיש והתחיל לתת לנו מכות
15 ברגלים. הגענו לביתו של המעביד שלנו, יוסף אסרף, ביקש מוחמד מהם שנודיע למעביד שלנו, אז
16 הוא ענה 'המעביד זה האיש שאמר שאתם נמצאים כאן'. הגענו לקרוואן" (עמ' 51 ש' 1-3). עם
17 זאת, בסיום החקירה הראשית, במוענה לשאלה נוספת - מי היכה אותם ברכב - השיב "שניים
18 שישבו קדימה נתנו לנו מכות"; אך הוא לא נשאל, וממילא לא ציין, מה עשה כל אחד מהשניים
19 כלפי מי מהמתלוננים. בתשובות לשאלות שהופנו אליו בחקירתו הנגדית על-ידי ב"כ הנאשם מס'
20 2, ציין חאלד כי ספג מכות "לא חזקות" מפטיש שהוחזק בידי אחד מאנשי מג"ב, וכלשונו - "היה
21 נותן לי מכות ברגליים", וכשנשאל "מי זה היה?", השיב: "אלה שהיו נמצאים איתנו" (עמ' 54 ש'
22 24-22).
- 23
- 24 24. שלושת הנאשמים העידו, כי בנסיעה מהמושב לאתר הקרוואנים ברכב הטרנספורטר של
25 קרמני, ישבו בספסל האחורי שלושת המתלוננים כשלצידם הנאשם מס' 1, ובספסל הקדמי -
26 קרמני אשר נהג ברכב, הנאשם מס' 3 בצד ימין והנאשם מס' 2 בתווך בין שניהם. כל השלושה
27 הכחישו כי נקטו אלימות כלפי מי מהמתלוננים במהלך הנסיעה.
28
- 29 25. התרשמותי מהעדויות בעניין שלב הארועים הנדון הינה, כי במהלך הנסיעה לנקודת מג"ב
30 הוכו המתלוננים ברגליהם במכשיר כלישהו שהיה ברכב, אמנם לא בעוצמה - שכן המכות האמורות
31 לא הותירו על גופם סימני פגיעה. יחד עם זאת, לאור העובדה שלצדם של המתלוננים ישב ברכב
32 הנאשם מס' 1 בלבד ואילו הנאשמים מס' 2 ו-3 ישבו בספסל הקדמי לצד הנהג, ולאור עדותו של

1 חאלד לפיה התוקף היה רק אחד מהשלושה - שוכנעתי כי התקיפה במהלך הנסיעה בוצעה על-ידי
 2 הנאשם מס' 1 בלבד, וכי הנאשמים מס' 2 ו-3 לא נטלו כל חלק בה, ואף לא היו שותפים לה על-פי
 3 דיני השותפות.

הארועים בנקודת מג"ב באתר הקרוואנים

7 26. עתה נותר לדון בארועים שהתרחשו בתוך הקרוואן של נקודת מג"ב בבית חשמונאי.

9 מוחמד העיד, כי לאחר שהוא וחבריו הוכנסו לקרוואן של נקודת משמר הגבול באתר
 10 הקרוואנים, ספג במסדרון הקרוואן מכה מאלה, שהיתה תלויה על הקיר ונמסרה על-ידי קרמני
 11 לאחד מהנוכחים במקום. כדרכו, לא הקפיד מוחמד להבחין בין רבים ליחיד, והעיד בחקירתו
 12 הראשית "נתנו לי מכה במקל הזה". לשאלה נוספת שהופנתה אליו על-ידי ב"כ המאשימה - מי נתן
 13 המכה - השיב: "אחד מהם, לא זוכר" (עמ' 31 ש' 2). בהמשך הדברים העיד מוחמד "הבחנתי
 14 שאחד מהם הוריד את המכנסים של מוחמד והזריק לו זריקה". ואולם, במענה לשאלה נוספת,
 15 נתחורר שמדובר בעדות שמיעה ובעדות סברה, שכן העד הבהיר, כי בסמוך לאחר שקיבל המכה
 16 באמצעות האלה, הוא הוכנס לחדר נפרד, וננעל בתוכו. מיד בהמשך העיד מוחמד - "אחר כך
 17 התחילו לתת מכות למחמוד ולחאלד" (עמ' 31 ש' 8); אך שוב הוברר, במענה לשאלה נוספת
 18 שהופנתה אליו על-ידי ב"כ המאשימה, כי מדובר בעדות סברה בלבד הואיל והעד שהה לבדו בחדר
 19 נעול במהלך כל הארועים, עד להגעת ניידת מג"ב אשר שוטריה לקחו את המתלוננים מהאתר
 20 לאיזור מחסום כפר חרבתה. מוחמד הוסיף וציין, כי בעת ששהה לבדו בחדר הנעול שמע את
 21 מחמוד וחאלד "צורחים" (כלשונו), ושאחד מהנוכחים מורה לשניים כי בשעה שיצפור - עליהם
 22 לדקלם המילים "חומוס פול, אני אוהב אתכם משמר הגבול". (עמ' 31 ש' 10-12). בהמשך החקירה
 23 הראשית וכן בחקירה הנגדית העיד מוחמד, כי הוא אינו זוכר כמה אנשים היו בתוך הקרוואן וכמה
 24 אנשים שהו מחוצה לו. הוא ציין, כי בתוך המבנה היו להערכתו בין ארבעה לששה שוטרי מג"ב.
 25 לדבריו, הם לבשו מכנסיים צבאיות וחולצות לבנות, ואחד מהם - שלבש חולצה של צה"ל - ישב
 26 בצד ולא עשה דבר.

28 27. מחמוד ציין בעדותו, באשר לשלב הארועים הנדונים בתוך הקרוואן, כי הנאשם מס' 1 היכה
 29 אותו באלה, דקר אותו במזרק במותניו וחבט בו בכל חלקי גופו.

31 מחמוד העיד, כי בסמוך לכניסתו לקרוואן נטל קרמני אלה שהיתה תלויה על הקיר ומסרה
 32 לנאשם מס' 1, והלה היכה באמצעותה אותו ואת חבריו. הוא הוסיף והעיד, כי בהמשך אולץ לעמוד

- 1 כשפניו אל הקיר וחש לפתע דקירה בצד האחורי של מותניו. לדבריו, בשלב זה אמר לו הנאשם מס' 2
2 1 - אשר החזיק בידו מזרק - כי החדיר לגופו סמים, וסמוך לאחר מכן חש בעייפות ובהתכווציות
3 באיזור הדקירה. מחמוד הוסיף והעיד, כי לא הכיר את הנאשם מס' 1 לפני הארוע, אך זיהה אותו
4 זמן מה לאחר מכן במכולת במושב עזריה, והצביע עליו בנוכחות מעבידו יוסף אסרף. בהמשך
5 החקירה הראשית ציין מחמוד - במענה לשאלת ב"כ המאשימה - כי בעת שנדרש לעמוד עם פניו אל
6 הקיר, הוכה בכל חלקי גופו, וכלשונו: "הרים לנו את הידים על הקיר בכל איזורי הגוף קיבלנו
7 מכות - בבטן, בגב, אגרופים בבטן ובראש. מכות חזקות". (עמ' 43 ש' 10). ואולם, בהתייחס
8 לתשובה אחרונה זו, הוא לא נשאל על-ידי ב"כ המאשימה, וממילא לא ציין, מיהו אותו אדם
9 שתקף אותו כאמור, והאם מדובר בנאשם מס' 1, שאותו כאמור זיהה בשלב מאוחר יותר במכולת.
10 בסיום עדותו בחקירה הראשית ציין מוחמד, כי בנוסף לאלימות עברו הוא וחבריו חוויה משפילה,
11 עת אולצו לדקלם פתגם בשבח משמר הגבול, וכלשונו: "הוא צפר ואנחנו הוכרחנו לומר 'חמוס
12 פול, אני אוהב את משמר הגבול' " (עמ' 43 ש' 18), אך הוא לא ציין במי מאנשי מג"ב מדובר, ואף
13 לא נשאל על כך על-ידי ב"כ המאשימה. בחקירתו הנגדית על-ידי ב"כ הנאשם מס' 3 אישר מחמוד,
14 כי קרמני היה היחידי שלבש בגדים אזרחיים, והוסיף וטען - לראשונה בשלב זה - כי גם קרמני
15 היכה אותו באלה בטרם העבירה לידי הנאשם מס' 1.
16
17 28. בהתייחסו לארועים שהתרחשו בתוך הקרוואן, העיד חאלד כי שניים מאלו שנסעו עמם
18 לאתר הכניסו אותם לקרוואן והחלו להכותם. לדבריו, אחד היכה את מחמוד באלה שהיתה תלויה
19 על הקיר והוסרה על-ידי קרמני, ולאחר מכן הוא ומחמוד הוכו בגבם עת נדרשו לעמוד כשפניהם
20 אל הקיר וידיהם מורמות. חאלד הוסיף וציין, כי אינו זוכר כמה אנשים ניצבו מאחוריו או מסביבו
21 בשלב זה - שבו עמד עם פניו על הקיר והוכה. עוד העיד הלה, כי באותו מעמד חש בדקירה
22 מכאיבה, וכי בשלב יותר מאוחר הבחין במקום בסימן של דקירה. כמו כן, העיד חאלד על מכה
23 שספג באיזור שבו נותח בעבר, כשהוא מתייחס בתארו את הארוע לתוקף אחד מבלי לנסות לזהות
24 אותו מבין המעורבים: "אחר כך נתנו לי ולמחמוד לשבת. אמרתי לו שלא ירביץ לי שאני עברתי
25 ניתוח. אמר לי: 'איפה הניתוח?' הראיתי לו, ואז הוא בעט בי ונתן לי מכה איפה שהניתוח". (עמ' 51
26 ש' 9). בשונה מגירסתו של מחמוד, טען חאלד בעדותו, כי קרמני לא היכה איש באמצעות
27 האלה, אלא רק הסירה מהקיר והעבירה לידיו של אדם אחר (עמ' 53 ש' 24).
28
29 29. שוטר מג"ב חיים טובה, ששימש כעד מטעם המאשימה, ציין בעדותו, כי עם ישובו מהטלפון
30 הציבורי לקרוואן של נקודת מג"ב, פגש את הנאשם מס' 2 מחוץ לקרוואן, ובאותה עת היו בתוך
31 המבנה הנאשמים מס' 1 ו-3. לדבריו, עם בואו לקרוואן הגיע למקום גיפ מג"ב מהגזרה הפלוגתית
32 על-מנת לאסוף את המתלוננים. חיים טובה טען, כי שמע את הנאשם מס' 1 מרים את קולו על

בתי המשפט

בית משפט השלום בירושלים

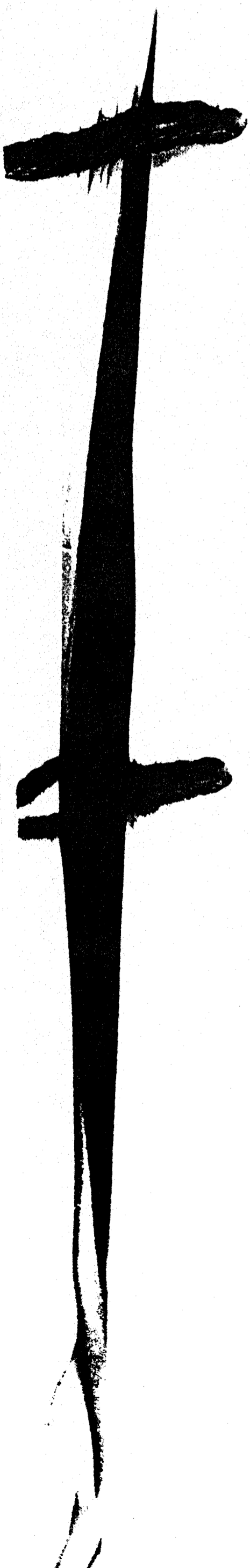
16

תפ 000243/96

תפ 1833/97

לפני כב' השופט י' נועם

- 1 המתלוננים כאשר שאל אותם היכן אישוריהם לשהייה בישראל. הוא הוסיף וציין, כי כאשר הביט
2 דרך החלונות לתוך ההדר שבו ישבו המתלוננים לא הבחין בדבר חריג כלשהו, וכי כאשר הללו יצאו
3 מהחדר לכיוון הגיף - לא שמע תלונות מפיהם ולא ראה על גופם סימני אלימות. עם זאת, העיד
4 חיים טובה - על יסוד הודעתו שנגבתה במח"ש - כי הנאשם מס' 1 נוסר לו שהמתלוננים נבדקו
5 "בצורה חזקה", וכי הנאשם מס' 2 "אמר שאולי השתמשו בכוח בפנים (בקרוואן - י" נ) ושהוא לא
6 ראה" (עמ' 15).
- 7
- 8 30. שלושת הנאשמים הכחישו, כי היו מעורבים באלימות כלשהי כלפי המתלוננים בתוך
9 הקרוואן.
- 10
- 11 הנאשם מס' 1 העיד, כי הכניס את המתלוננים לתוך הקרוואן, ביקש מהנאשם מס' 2 לבדוק
12 את פרטיהם במסוף המשטרה, והזמין ניידת ממשטרת רמלה לשם המשך הטיפול בעניינם.
13 לדבריו, משנתחוויר לו, כי אין למשטרת רמלה ניידת סיור פנויה, הגיעה למקום, לבקשתו, ניידת
14 מג"ב ממפקדת הפלוגה, אשר צוותה לקח עמו את המתלוננים. הנאשם מס' 1 הכחיש, כי נוי
15 מהמתלוננים הוכה או נדקר, טען כי לא היו ברשות אנשי מג"ב מזרקים כלשהם, וציין כי לא נעשה
16 כל שימוש באלה - אשר היתה תלויה במהלך כל האירוע על הקיר (עמ' 60). הוא גם העיד, כי אינו
17 זוכר אם הפריד בין המתלוננים בחדרים נפרדים; וכאשר נשאל האם ביקש מהמתלוננים לדקלם
18 "חומוס פול אני אוהב את משמר הגבול", השיב במילים: "אני אף פעם לא אמרתי למישהו להגיד
19 משהו בעל כורחו" (עמ' 67 ש' 28). כשנשאל הנאשם מס' 1 על-ידי ב"כ הנאשם מס' 2 - האם הוא
20 מאשר שלתוך הקרוואן נכנסו רק הוא והנאשם מס' 3 ואילו הנאשם מס' 2 לא נכנס למבנה - השיב
21 כי הנאשם מס' 2 עמד ליד הדלת ונתבקש על-ידו ליצור קשר אלחוטי עם משטרת רמלה ועם
22 מפקדת הגזרה של מג"ב. הוא הוסיף והעיר, כי הלה אינו שולל אפשרות שחברו שמואל דקל
23 והנאשם מס' 3 נכנסו עמו לקרוואן, אך טען כי אינו זוכר זאת, כפי שציין בהודעה ת/א 2 שנגבתה
24 ממנו במח"ש.
- 25
- 26 31. הנאשם מס' 2 טען בעדותו, כי לתוך הקרוואן נכנסו הנאשמים מס' 1 ו-3 בלבד, ויתכן שגם
27 אזרח בשם שמואל דקל. הוא העיד, כי עם הגיעם לקרוואן נכנס לתוכו לפרק זמן קצר ביותר לשם
28 טעינת פנס, וכי לאחר מכן שיה כל העת מיוחץ לקרוואן - לצורך יצירת קשר אלחוטי ליסם הזמנת
29 ניידת ובירור נתונים על המתלוננים במסוף המשטרה. לגירסתו, הבדיקה היתה נמוישכת, הואיל
30 והמסוף היה עמוס בפניות נוספות, ומדי פעם אף נאלץ להתרחק מהמבנה לשם שיפור הקליטה
31 במכשיר הקשר.
- 32

בתי המשפט

בית משפט השלום בירושלים

17

תפ 000243/96

תפ 1833/97

לפני כב' השופט י' נועם

32. הנאשם מס' 3 העיד, כי הוא והנאשמים מס' 1 ו-2 הכניסו את המתלוננים לתוך הקרוואן והושיבו אותם בסלון, ואילו קרמני המתין מחוץ למבנה. לדבריו, בשלב זה ביקש הנאשם מס' 1 מהנאשם מס' 2 לבדוק באמצעות מכשיר הקישר את הרישום הפלילי של המתלוננים, והנאשם מס' 2 יצא מהמבנה לחצר. הנאשם מס' 3 הוסיף וציין, כי בסמוך לכך יצא אף הוא עצמו מהמבנה וניהל שיחת חולין עם קרמני. לגירסתו, כאשר חזר לתוך הקרוואן הבחין בשלושת המתלוננים כשהם יושבים על הספה, והנאשם מס' 1 אמר לו שהם נמתינים לגיפ מג"ב. הוא טען, כי בשלב זה ניצב הנאשם מס' 1 ליד המתלוננים, ואילו הנאשם מס' 2 עמד בפתח דלת המבנה, וכי בתכוף לאחר מכן נכנס לחדר שוטר מג"ב חיים טובה שסיים לשוחח בטלפון עם רעייתו. הפעלת הכוח היחידה על המתלוננים בתוך הקרוואן היתה, לגירסתו של הנאשם מס' 3, בשעה שהנאשם מס' 1 הושיב בכוח את אחד מהמתלוננים על הספה על-ידי דחיפתו בכתף. (עמ' 79 ש' 24, ת/א עמ' 2-3).
33. ומכאן להערכת העדויות ולהכרעה בעניין הארועים שהתרחשו בתוך הקרוואן של נקודת מג"ב באתר הקרוואנים.
- שוכנעתי, כי המתלוננים תארו בעדותם ארועים שחוו. התרשמתי, כי השלושה אכן הוכו בתוך הקרוואן באמצעות אלה על-ידי אחד משוטרי מג"ב, והוכח מעבר לספק סביר כי מי שתקף אותם באלה היה הנאשם מס' 1. למסקנה זו הגעתי נוכח זיהויו של הנאשם מס' 1 על-ידי מחמוד בחנות המכולת של המושב כמי שביצע את התקיפה האמורה. מסקנה זו נתמכת בעובדה שבתוך הקרוואן נתפסה על-ידי חוקרי מח"ש אלה יחידה, שעליה היה רשום "שייך לרוני בורגנה (הנאשם מס' 1 - י" נ") ממשמר הגבול. רכוש זה נתפס אצל מבוקש בחיפוש בבית". חיזוק נוסף למסקנה, כי היה זה הנאשם מס' 1 אשר היכה את המתלוננים באלה. ניתן למצוא, מחד - בהודאתו של הנאשם מס' 1 כי נכח בתוך הקרוואן יחד עם המתלוננים במישך כל זמן שהייתם במקום, ומאידך - בהכחשתו הכוזבת כי ננקטה נגד מי מהמתלוננים אלימות כלשהי בפרק זמן זה.
- עוד התרשמתי מאמינות גירסאותיהם של מחמוד וחאלד, כי בשעה שהועמדו מול הקיר הוכו ונדקרו במחט או במזרק. העדויות תמכו זו בזו, ואף נתמכו בעדותו של מוחמד על צעקותיהם של השניים, ובסימן הדקירה בגופו של מחמוד אשר נתגלה על-ידי הרופא.
- על יסוד עדותו של מחמוד, על המזרק שראה בידו של הנאשם מס' 1 ועל הדברים שהלה השמיע באוזניו בעניין הדקירה, שוכנעתי כי הנאשם מס' 1 - שנכח בחדר כל אותה עת ושנקט באלימות כלפי המתלוננים בכל השלבים הקודמים - היה זה שתקף את הישניים בתוך הקרוואן.

1 כמו כן, שוכנעתי כי המתלוננים אכן אולצו על-ידי הנאשם מס' 1 לדקלם את "שיר השבח"
 2 למשמר הגבול; וכאשר העידו על כך, ניכר היה כי הללו נפגעו עמוקות מההשפלה שבעניין לא פחות
 3 מהפגיעה הפיזית.

4
 5 מעורבותם של הנאשמים מס' 2 ו-3 בתקיפות שבוצעו בקרוואן לא הוכחה על-ידי
 6 מאשימה. במרבית זמן התקיפה עמדו המתלוננים כשפניהם אל הקיר, וכפי שהעידו - לא ראו
 7 כמה אנשים נמצאו בחדר - בכלל, ומאחוריהם - בפרט; מה גם, שבמספר הזדמנויות - כמו למושל
 8 בתלונותיהם לרופאים - ציינו כי הוכו על-ידי אדם אחד ולא על-ידי רבים. בנסיבות אלו, לא ניתן
 9 להגיע למסקנה, מעבר לספק סביר, כי בעת התקיפה נכח הנאשם מס' 2 בחדר, ולא ניתן לשלול את
 10 גירסתו - שנתמכה בעדויות הנאשמים מס' 1 ו-3 - לפיה שהה מחוץ למבנה לשם יצירת קשר
 11 אלחוטי עם מפקדת הפלוגה ומשטרת רמלה, ולא היה שותף לתקיפה - לא כמבצע בצוותא ולא
 12 כמסייע. כך, גם לא ניתן לשלול את גירסתו של הנאשם מס' 3 כי יצא מהקרוואן, ולא ניתן לקבוע
 13 שנכח בתוכו בעת התקיפה האמורה. לזאת, מתווספת העובדה שבמקום היו אנשים נוספים, ולא
 14 נעשה נסיון לערוך מסדר זיהוי לבירור מעורבותו של הנאשם מס' 3 בארועים.

15
 16 ממכלול הטעמים האמורים הוכחה אשמתו של הנאשם מס' 1 גם בתקיפת המתלוננים
 17 באתר הקרוואנים, בכך שהכה את שלושתם באלה, ולאחר מכן דקר שניים מהם במזרק והיכה
 18 אותם. באשר לאירועים אלו - כמו בעניין יתר הארועים - לא הוכחה אשמתם של הנאשמים מס' 2
 19 ו-3.

20
 21 תקיפת המתלוננים על-ידי הנאשם מס' 1 הסבה למתלוננים חבלות של ממש, שהתבטאו -
 22 במכאוב, בדקירות המזרק בגופם של מחמוד וחאלד, ובשטפי הדם התת-עוריים שנגרמו למוחמד.
 23 אשר על כן, מן הדין להרשיע את הנאשם מס' 1. בגין מכלול הארועים שבהם תקף את המתלוננים,
 24 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ההדחה בחקירה

25
 26
 27
 28 34. הנאשם מס' 1 הודה בעדותו, כי הדיח את פקודיו למסור בחקירתם במחלקה לחקירות
 29 שוטרים גירסת כזב על מיקום ביצוע מעצרים של המתלוננים. הוא העיד, כי בעת שהגיעו ההזמנות
 30 לחקירה במח"ש, חשש כי יינזף על-ידי מפקדיו בגין יציאתו מתחום גזרתו למושב עזריה, ומטעם
 31 זה אמר לפקודיו כי אם יישאלו בחקירתם מניין לקחו את המתלוננים, עליהם להמנע מלציין
 32 שהללו נעצרו במושב, אלא לומר שהמעצר בוצע באיזור הכביש ליד אתר הקרוואנים.

לפני כב' השופט י' נועם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

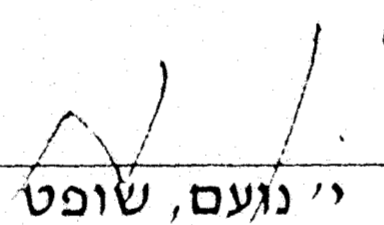
העד חיים טוביה והנאשם מס' 2 - פקודיו של הנאשם מס' 1 - העידו כי בעקבות ההדחה
האמורה, מסרו לבקשתו של הנאשם מס' 1 בהודעותיהם הראשונות במח"ש גירסה כוזבת על
המקום שבו נעצרו המתלוננים.

על יסוד הודאתו של הנאשם מס' 1 ועדויותיהם של הנאשם מס' 2 וחיים טוביה, מתחייבת
הרשעתו של הנאשם מס' 1 בעבירה של הדחה בחקירה - לפי סעיף 245 לחוק.

סוף דבר

35. על יסוד האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם מס' 1 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש
ובעבירת הדחה בחקירה - לפי סעיפים 380 ו-245 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומוזכה את
הנאשמים מס' 2 ו-3 מהעבירה שהואשמו בה בכתב האישום.

ניתנה היום, ה' בטבת תש"ס, (14 בדצמבר 1999), בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשמים
והסניגורים.

י' נועם, שופט

